

Som respons på USA's og EU's forhandlinger; Vi vil på ingen måder udskifte eller ændre vort standpunkt indtil Allah fører Islam sejrrig igennem eller vi går til grunde undervejs

Fra d. 17. til d. 21. april, blev der afholdt et møde i Marakesh mellem amerikanske og europæiske højtstående personer samt islamister fra Egypten, Jordan, Syrien og Irak, som repræsenterer islamiske komitéer, partier og bevægelser. Mødet fandt sted umiddelbart efter at USA og EU erklærede udspillet om "Den udstrakte arm" til de moderate muslimer, samt at de ikke har noget imod, at islamisterne kommer til magten, så længe de anerkender demokratiet og menneskerettighederne. Udspillet afspejlede sig derefter kontinuerligt i den marokkanske politiske arena, og snakken forøgedes om de marokkanske islamiske bevægelseres standpunkt over for dette udspil samt om hvorvidt de er villige til debat. Nogle gav sig til at udspørge om muligheden for at de marokkanske islamiske bevægelser benytter sig af den fremmedes hjælp for at realisere deres samfundsprojekt. Dertil var der nogle som forudsagde hvem der ville styre Marokko i år 2007 e.Kr. i lyset af det, de ser af USA's imødekommelse og imødekommelse over for USA i Marokko.

Spørgsmålet som bør stilles er ikke, hvem der vil styre Marokko, men derimod ifølge hvilket system vil Marokko styres? For problemet findes ikke i en udskiftning af Abdullah til Abdel-Rahman. Og det findes heller ikke i at fjerne et parti og erstatte den med et andet. Problemet i Marokko er derimod ligesom i de øvrige islamiske lande, legemliggjort i det implementerede system.

Derfor bør synet på ændring dreje sig om ændring af det eksisterende styresystem for at erstatte det med det islamiske system. På basis af dette syn kan man forstå det amerikanske og europæiske udspil og indtage det shari'ah-mæssige standpunkt over for det.

Sandheden om dette udspil er at det er en forhandling. For USA og EU bekrieger Allah, Hans Sendebud og muslimerne. Og for at rodfæste deres dominans over muslimernes lande, har de støttet de eksisterende regimer i muslimernes lande og velsignet deres undertrykkelse af ummah i flere årtier. Men ummahs insisteren på sin Islam har kun været tiltagende og den har været mere imødekommende og omfavnende over for de oprigtige blandt dens sønner samt afvigende over for de regenter, der ligger tungt på dens bryst. Og dens had til regenternes amerikanske og europæiske hyrde, har været tiltagende. Efter besættelsen af Irak rystede muslimernes jord under USA og EU's fødder og de blev overbevist om magt vil smuldre. Derfor gav de sig til at tænke og overveje for at bevare deres dominans over muslimernes lande og udsuge deres rigdomme. De kunne ikke finde andre muligheder end at forhandle med muslimerne, for at disse skulle give afkald på deres stærke omfavnelser af Islam og acceptere en europæisk Islam. Dette til gengæld for at USA og EU lægger pres på regenterne, deres agenter, for at foretage en politisk reform, der ophæver noget af tyranniet og den politiske undertrykkelse og muliggør det for muslimerne (de moderate!) at nå frem til styret. Dette er fordi islamisterne er de eneste, der besidder en folkelig platform, som muliggør det for dem at etablere et stabilt styre.

Gennem denne forhandling tilsigter USA og EU følgende:

1. At komme Khilafahs genetablering, som muslimerne higer efter, i forkøbet ved at forskønne de eksisterende stater gennem de islamiske bevægelseres (de moderate) deltagelse i styret uden at ændrer de menneskeskabte love.
2. At beskæftige muslimerne med interne konflikter og splitte dem på basis af opfattelser som Allah (swt) ikke har legitimeret gennem nogen åbenbaring. *Kufr*-forsamlingen ønsker at opdele muslimerne i moderate og ekstremister for at de skal bekæmpe hinanden og afspores fra at bekæmpe *kufr*-forsamlingen med deres tunger og sværd.
3. At rodfæste *kufr*-opfattelser såsom demokratiet og menneskerettighederne og iklæde disse med Islams klæder.
4. At forlænge livet af de undertrykkende regimer, der har tilsidesat Allahs (swt) Shari'ah i muslimernes lande, ved at forsyne dem med islamisk præg.

Dette er sandheden om det amerikanske og europæiske udspil. Men det er ikke noget nyt for muslimernes vedkommende. Det islamiske kald har lige siden dets opståen kendt til sådanne udspil. For det fandt sted fra

Quraish's side over for sendebuddet (saaws) efter at de ikke havde nogen argumenter over for ham (saaws). Derfor sendte de hans onkel efter ham for at forhandle med ham og tilbyde ham magt, samt at de skiftevis ville underkaste sig hans gud og at han underkaster sig deres gud et år ad gangen. Det svarer til at spørge ham om at skiftes om styret i vor tids terminologi. Men Sendebuddet (saaws) anså ikke Quraish's imødekommenhed som en chance til at komme til magten eller at lindre sine følgesvendenes smerter, der tortureredes for øjnene af ham, og som han ikke kunne undsætte. Hans svar var derimod klart, åbenlyst og udfordrende:

.«

»

“Ved Allah O min onkel, om end de gav solen i min højre og månen i min venstre mod at jeg giver afkald på denne sag, så ville jeg ikke give afkald på den førend Allah fører den sejrrig igennem eller jeg går til grunde undervejs”.

Derefter og som en afstandstagen fra kufr, shirk og dets folk, blev Qur'an-kapitlet 'al-Kafiroun' åbenbaret, for at blive reciteret frem til Dommedagen.

Dette er det standpunkt, som Allahs Sendebud (saaws) tog over for Quraish's forhandling med ham, og det er netop dette standpunkt, som muslimerne bør indtage over for USA og EU's forhandling med dem. Det er det standpunkt, som vi råder de, der arbejder for Islam, til at indtage, som fastholdelse af Allahs Sendebuds (saaws) *Sunnah*.

O I som arbejder for tilbagevenden af Islam, vi vender os mod jer med råd:

1. *Kuffar* vil hverken være tilfredse med jer eller acceptere jer, medmindre I bliver tilfredse med deres kufr og værdier.

“Og hverken jøderne eller de kristne vil være tilfredse med dig, førend du følger deres millah (levemåde)”
(OQM. Al-Baqarah 2: 120)

2. At alliere sig med *kuffar* er *haram* (forbudt):

“Og den af jer, der tager dem til anliya (allierede), er sandelig én af dem” (OQM. Al-Ma'idah 5: 51)

“Du vil ikke finde et folk, som har iman på Allah og den yderste dag, der elsker dem, der kæmper mod Allah og Hans Sendebud” (OQM. Al-Mujadalah 58: 22)

3. Muslimernes fred er én og deres krig er én. Hvordan kan vi gå i dialog med USA og EU, når de giver sig til at dræbe muslimerne og støtte den jødiske entitet med eksistensgrundlaget? Ligesom vi ikke går i dialog med jøderne og forkaster enhver, der tager kontakt til dem, bør vi ikke gå i dialog med dem. Eller er der mon en forskel mellem den ene og den anden besætter? Eller er Iraks og Afghanistans befolkninger ikke muslimer?
4. Sejren er i Allahs (swt) hænder og Han (swt) tildeler den til Hans tjenere, som holder fast om Hans reb (Islam). Sejren er ikke en foræring fra USA eller Europa. Eller har Bush og Blair mon ændret deres Deen siden de nu skal støtte os i at få Islams storhed tilbage?
5. At få magt på jorden er til for at etablere Deen (Islam) og ikke for at iklæde kufr med Islams klæder:
 - Der er ingen demokrati i Islam, da hverken folket eller parlamentet har beføjelserne til at lovgive i Islam. Lovgivning tilkommer derimod udelukkende Allah (swt)

“Og styr du da mellem dem efter det, som Allah har åbenbaret”(OQM. Al-Ma'idah 5: 49)

- Og der er ingen friheder i Islam i følge den vestlige betydning. Der er ingen trosfrihed. Sendebuddet (saaws) sagde:

.« »

“**Dræb den, der udskifter sin deen, skal I dræbe**”. Ej heller er der personlig frihed i Islam. Muslimen er derimod bundet i samtlige sine handlinger til Shari'ah. Hor er *haram*, og at drikke alkohol er *haram*, og *jilbab* (kåbe) for kvinden i det offentlige rum er *wajib* (dvs. obligatorisk). Ej heller er der økonomisk frihed i Islam, for salget af alkohol er *haram*, *riba* (dvs. renter) er *haram*, aktieselskaber er ugyldige ifølge Shari'ah, og at garantere individernes basale behov, såsom føde, drikke, bopæl samt at garantere fællesskabets basale behov, såsom sikkerhed, sundhed, undervisning, er alle pålagt staten.

Det at få magt på jorden, er derfor symboliseret og kendetegnet ved etableringen af Deen. Allah (swt) siger:

“*Dem, der, hvis Vi grundfæster dem på jorden, vil opretholde salah og betale zakat og påbyde det rette og forbyde det slette*” (OQM. Al-Hajj 22: 41)

6. Kuffar anmoder om jeres hengivenhed, for, med et ministerium eller et regime, at beskæftige jer fra det seriøse arbejde for genetableringen af Khilafah, forpligtelsernes kronjuvel.

O muslimer:

Den stat, som jeres Herre (swt) har lovet jer og som jeres Sendebud (saaws) har forkyndt jer om er Khilafah-staten. Allahs Sendebud (saaws) sagde:

. «... »

“ ... Derpå vil der være en retledet Khilafah ifølge profetskabets metode...”

Og Khilafah er det almene lederskab for samtlige muslimer, for implementeringen af shari'ah indenrigs og for at bære kaldet udenrigs gennem da'wah og jihad. Khilafah-staten er ikke en nationalstat ej heller er det en sekterisk eller patriotisk stat. Den er derimod en stat for alle muslimer uanset deres lande og etnicitet. Muslimernes khalifah er én og der må ikke være flere. Og deres stat er én og der må ikke være flere.

Og Khilafah-staten er ikke en demokratisk stat, hvor suveræniteten tilkommer folket, som lovgiver foruden Allah (swt), og som har ubegrænsede friheder ligesom USA og Europa ønsker det. Den er derimod en stat, hvor suveræniteten tilkommer Shari'ah:

“Og det sømmer sig ikke for en troende mand og en troende kvinde, at der, når Allah og Hans Sendebud har afgjort en sag, skulle være noget valg for dem i (forhold til denne) sag” (OQM. Al-Ahzab 3: 36)

Og autoriteten heri tilkommer ummah, som gennem en frivillig shariah-mæssig ba'yah (lydighedsløfte) selv vælger og udnævner, den der styrer dem med Allahs (swt) Bog (dvs. Qur'anen) og Hans Sendebuds (saaws) Sunnah.

USA derimod ønsker en regent for jer, der er ligesom Tyrkiets Recep Tayyeb Erdogan, som når til styreembedet i Islams navn, for derefter at vende sig hen imod jøderne, for at besøge dem og indgå militære og økonomiske aftaler med dem.

Og den ønsker at beskæftige jer med udskiftning af personer og partier, i stedet for at udskifte det eksisterende kufr-styre, der implementeres over jer, for at erstatte det med Islam. Lad derfor være med at erstatte det gode med det som er ringere, og lad ikke nogen få jer på afveje fra Khilafah. Og arbejd sammen med de der oprigtigt arbejder for etableringen af den, samt for at gøre jeres lande til en del af den. For heri ligger jeres bærelse og herved vil besætteren uddrives fra jeres jord, og herigennem nedfalder himlens velsignelser og opspirer jordens velsignelser.

O muslimer:

Der går ikke en dag uden at vi forøges i vores overbevisning om at USA og EU er på vej til at ophøre og deres herredømme over muslimerne, som de realiserede ved at udnævne regenter, der handler på basis af deres befalinger og afholder sig på basis af deres forbud, samt ved at udforme en skare af politikere og kultiverede, der pynter deres falskhed, og ved gældspolitikken, der gør landene og tjenerne fattigere, og ved den militære besættelse, der tilintetgør høst og afkom, og dette herredømme vil oprykkes med roden fra muslimernes jord og det vil aldrig kunne få stabilitet iblandt os. De anser det som fjernt og vi anser det som nært.

For samtlige kufr-stater, som har indgået konsensus om at bekæmpe Islam under dække af ”Kampen mod terror” har i dag erfaret at de aldrig vil sejre i deres kamp, dvs. at de aldrig vil formå at ændre muslimernes Deen.

Dette udspil, som USA og EU samledes om i Marrakesh og som ”islamister” fra arabiske lande deltog i, er et bevis at Vesten har indset at Khilafah er på vej, samt at de forsøger at forsinke dens tilbagevendelse gennem en forhandling med muslimer, som de kalder for moderate. Khilafah er blevet deres bekymring, til den grad at det amerikanske efterretningsvæsen, CIA, i en af sine rapporter har opstillet scenarier om den internationale tilstand i år 2020, hvoraf den ene er etableringen af en ny Khilafah i den islamiske verden. Endvidere har de indset, takket være folket i Palæstina, Irak, Tjetjenien ..., at muslimerne drives af udråbet ”Allahu Akbar, af sted mod Jihad” og at de længes efter en Khalifas hånd, der strækker sig imod dem, for at de skal give den et lydighedsløfte, ligesom de længes efter Vestens hånd, der besætter muslimernes lande, for at kappe den.

O muslimer:

Hizb ut-Tahrir henvender sig til jer for at I skal være bevidst om og have dyb indsigt i kufers og dets folks fælder, og for at I ikke muliggør det for Allahs (swt) og Hans Sendebuds (saaws) fjender at fordreje jeres Deen, samt at I ikke narres af USAs og Europas udspil, for det er intet andet end falske og forførende løfter, der ikke fører til noget godt:

*“Han giver dem (falske) løfter og vækker deres forfængelige ønsker, og Satan forjætter dem kun bedrag”
(OQM. Al-Nisa’ 4: 120)*

O muslimer, jeres bærelse og styrke findes i jeres Khilafah, og i den findes jeres fjenders svækkelse og uddrivelse. Anstreng jer derfor i arbejdet for den, og lad jer ikke distrahere af den vantro besætters sammensværgelser, og støt de der arbejder for Khilafah, for da vil I være blandt vinderne.

*“Vi vil sandelig lade vores Sendebud og de troende sejre i dette liv og på den dag, vidnerne træder frem”
(OQM. Ghafer 40: 51)*

12. Rabi’ e Al-Akher 1426 e.H.
20. maj 2005 e.Kr.

Hizb ut-Tahrir
Marokko